

Володимир Шінка

Address: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

нико під час першої подорожі квітня 1843-го року, під впливом краю. Безпосереднім прибуло розкопування могил, ве-

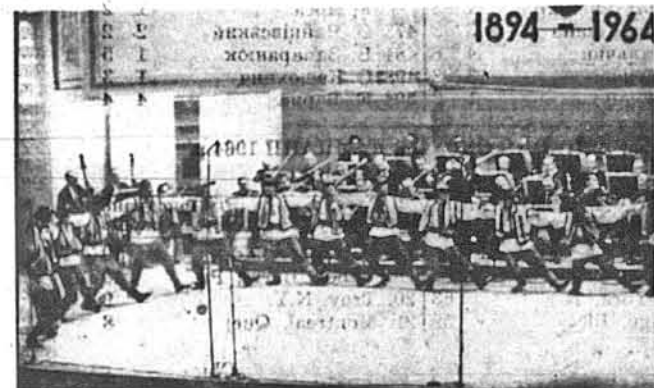
У 70-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В НЬО ЙОРКУ

У „День Батька нашої країни“ Юрія Вашингтона, 22-го лютого 1964-го року, сповнилося 70 років з того часу, як перші українські піонери на американській землі в пенсильванському містечку Шамокіні започаткували Український Народний Союз, якому припала історична роль „української закордонної твердині“. Урочисто й величаво відзначили цю річницю численні наші громади, а інші ще приготувалися до її відповідного відзначення. Але досі найвеличавіша імпреза з цієї нагоди відбулася таки в сам день 70-их роковин УНСоюзу, в суботу 22-го лютого цього року, в репрезентативній залі Карнегі Гол в Нью Йорку. В її програмі були насамперед спів американського й українського національних гімнів та пісні про Український Народний Союз, коротке вступне слово найстаршого члена своєї праці виконавчого уряду УНС головного касира Романа Слободина, блискуча промова

особистого репрезентанта президента Ліндона Б. Джансона та члена Уряду ЗДА, головного поштмайстра Джана А. Гроновського, що є польського роду та якого представив публіці головний передсідник УНС Носип Лисогір. У мистецькій частині програми була виконана вперше в концертній формі оригінальна опера американського українського композитора Павла Углицького „Відьма“ з участю найвидатніших наших солістів — оперних співаків, мішаного хору „Думка“ та симфонічної оркестри під диригентурою Івана Задорожного і танцювального ансамблю під провідом Вадима Сулими. Велика зала Карнегі Гол була заповнена до останнього місця. Після імпрези відбулися ще прийняття для генерального поштмайстра Джана А. Гроновського в готелі й офіси в Українському Інституті Америки. Внизу — деякі ілюстрації з цієї незабутньої ювілейної імпрези Українського Народного Союзу в Нью Йорку 22-го лютого 1964-го року.

Сцена з диригентом, солістами, хором і оркестрою під час ювілейної імпрези УНС в Нью Йорку. Високо на задній стіні на сцені емблема УНСоюзу — дві дружньо стиснені руки під екстремними зоринням американським і синьо-жовтим українськими прапорами. Під емблемою роки: 1894 — 1964. Публіка — як це видно на фотознімку — ентузіастично оплескувала виконавців імпрези.

До виконавців мистецької частини програми належав і балетний ансамбль, якого й видно на фотознімку під час виконання танку „Аркан“ при музичному супроводі симфонічної оркестри.

Під час ювілейної імпрези УНС в Нью Йорку, головний поштмайстер Гроновський знайомився та розмовляв з численними репрезентантами місцевої влади й української громади. На фото: Джан Гроновський і посол Нью Йорку Роберт Вагнер.

Під час концертної церерві, генеральний поштмайстер Джан А. Гроновський дружньо розмовляв з прийнятими на ювілейному концерті УНС керівниками Української Православної Церкви в ЗДА ВПРосвіщенісшим митрополитом Іоанном Теодоровичем (зправа) та впрен. о. митратом Левом Веселовським з катедральному храму св. Володимира в Нью Йорку.

Не тільки партер, але й три балькони Карнегі Гол були заповнені під час імпрези до останнього місця.

Головний промовець на ювілейному концерті УНС був особистий репрезентант президента Джансона, головний поштмайстер Джан А. Гроновський, якого й видно під час промови на сцені біля мікрофону.

СЕКРЕТАРІО!

ПРОДОВЖУЄМО КАМПАНІЮ ЗА ПОШИРЕННЯ АКЦІДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЧИ ВИ ВЖЕ РОЗПОЧАЛИ ПІ У ВАШОМУ ВІДДІЛІ? НЕ ПОМИНИТЕ НІ ОДНОГО ЧЛЕНА НИЖЧЕ ВІД 55 РОКІВ ЖИТТЯ! АКЦІДЕНТОВА ГРАМОТА — ЦЕ ВІНКОВА НАГОДА НАДЗВИЧАЙНО ДЕШЕВО ЗБІЛЬШИТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

(Закінчення із стор. 3-ої.)

нус сьогодні і що ніхто інший вони залишалися вірними синами свого народу, готовими кожної хвилини стати йому на допомогу в його боротьбі за самозбереження і за осягнення його національного ідеалу. Все це треба мати на увазі, коли беремося обговорювати діяльність і вартість УНС. Про це мусимо нагадувати тим нашим матеріально не раз знаменитим ситуаційним землякам, які з гордістю заявляють, що їм забезпечення в УНС непотрібне, бо вони забезпечені в чужих компанях на 10-20-30-50-100 або й більше тисяч доларів. І які, нарешті, дають себе наклонити і „з патріотичного обов'язку“ викуповують полісу УНС на 1 000, а то й на 500 доларів!..

Часто чуємо нарікання окремих людей, навіть добрих союзників. Кажуть: наш Союз ненаситний. Мас вже понад 83 000 членів, а йому ще мало. Все чуємо одне: давай і давай членів!

Знаємо добре, як тяжко приходить організувати нового члена. Але на це нічого не порадимо. Мусимо це робити. Бож кожного року частина членів „вибуває“ природним порядком. Іх не лише треба заступити новими членами, але мусимо ще й подбати про надлишок. Бо нам не тільки треба зростати, але й старістися, нудіти, замирати. А ми ж нація молода, яка щойно змагається за здійснення свого національного ідеалу. Як же ми здійснимо його без таких організацій як УНС? Ні, мусимо вишукувати тих, які мусимо ешукувати тих, що ще стять остеронь нашої організації, і включати їх в наші ряди.

Я гордий з того, що належу до Відділу, який успішно реалізує цю вимогу. Це „Свобода“ — 194 УНС в Нью Йорку, який завдяки пильній праці своєї управи здобув в 1963-му році 108 нових членів. Цим здобутком пишається не тільки своїй членів майже до восьми сотень і зайняв 4-те місце між усіма Відділами УНС у ЗДА.

На відбутх 14-го лютого 1964-го року Загальних Зборів Окружного Комітету Відділу УНС ньюйоркської метрополітальної округи зобов'язалися представити тих Відділів зорганізувати в біжучому році принаймні 750 нових членів. З них Відділ 194 обіцяв придбати 75 нових членів. А до найближчої конвенції УНСоюзу гадас він піднести кількість свого членства до повної тисячківки.

Здаємо собі справу, що не легко прийдеся осягнути це в Нью Йорку, на терені якого діють 28 Відділів УНС, очолюваних працівниками і довідченими, а при тому й амбітними союзниками. Але ми їх шляхетної конкуренції не боїмося. Нью Йорк великий, а в ньому і в його окрузі українців багато. С це кого організувати. Вистачить і для них для нас.

Відзначення 70-ліття УНСоюзу Округи Рочестер

Рочестер, Н.І. — За старанням Окружного Комітету Відділів УНСоюзу відбулося тут відзначення 70-ліття УНСоюзу. Свято відкрито американським гімном, що його відспівав дівочий хор. Після того Н. Сохан і І. Торбан відспівали гімн УНСоюзу. Привітальне слово виголосив парох церкви св. Йосифата о. Стефан Чомко по-англійськи. Він привітав мейора міста п. Френка Лемба та головного представника УНСоюзу Носипа Лисогіра. Коли мейор Лемба вийшов на сцену, то зібрані привітали його бурєю оплесків. Названий посадинок міста підкреслює у своїй промові, що українці можуть бути гордими, що мають такі організації, які твердо стоять і працюють протягом 70 літ. Святочну промову виголосив гол. передсідник Носип Лисогір, якого представив головний радний Василь Гуссар. Предсідник виголосив першу частину промови по-українськи, передавши привіт від головної управи Союзу зорганізованим в УНСоюзі громадянам Рочестеру. Він пригадав найближчу організаційну мету — дістати до 100 000 членів. Далі він (англійською мовою) говорив про громадсь-

ку, культурну і політичну діяльність УНСоюзу, зокрема про заслуги УНСоюзу для поставлення Т. Шевченкові пам'ятника у Вашингтоні. Головний передсідник змалював боротьбу за цей пам'ятник та закликав до масової подорожі на його відкриття. Після того йшла мистецька програма. Пайна Марія Клишчів, сопрано, відспівала кілька пісень. Далше слідували народні танки в супроводі оркестри Михайла Юркова. Це була танцювальна група „Верховина“, організаторами якої були П. Джуба і учитель І. Заблоский, за що їм двома належить признання. Солю на акордеоні відіграла Уляна Бадницька, а солю „Віють вітри“ відспівала Галина Сохан. Народну пісню співала Оля Воднар. Хор СУМА відспівав кілька пісень при аккомпаніменті оркестри. Членами хору є майже сама молодь, тут роджена і новоприбула.

Заступник голови Окружного Комітету УНС п. К. Шевчук подякував виконавцям і учасникам свята, а спеціально головному передсідникові Носипові Лисогірові. Свято закінчило відспіванням „Ще не вмерла України“. К. Шевчук

Степан Куропась

3 ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ УНСОЮЗУ

Головні урядовці УНС: заступник гол. передсідника Степан Куропась та головні контролери Петро Пуцило й Іван Іванчук вітають посла Миколу Мандзюка як він виходить з літака, приїхавши до Шикаго, щоб разом з головним касиром Романом Слободином взяти участь у ювілейних святкуваннях Українського Народного Союзу.

Союзіві відділи і громади ще не закінчили ювілейних святкувань 70-річчя УНСоюзу. Вправді бажанням екскуртивним було, щоб уродини УНСоюзу відбулися в дніх 22-23 лютого, саме в день роковин правдивого народження. Були спроби з боку головної канцелярії скінчити з ювілейними святкуваннями чимскорше, бо по ювілею, по празнику, треба працювати для звеличення 70-річчя чимсь конкретним — новими членами. Бо всі академії, концерти, опери, як „Відьма“ в Нью Йорку, потрібні не лише для слави, але головово для праці, для нових успіхів. А щоб нову працю до нових досягнень розбудити, треба стимулювати, треба пробудження союзових робітників зі змороженого сну. Бо, як показує союзові статистика, перші два місяці організації нових членів в розбудові нових кадрів не є задовільні. Але союзова машина розгойдується, а як наbere розгону, то будуть нові кадри, нові плани розбудови, нова наука для нас всіх, що треба далі робити, а що захищати. Союзові політика мусить все бути гучною і не держатися „букви“, бо живемо в часі величезного поступу і автоматизації, з якими то дивами мусимо йти впері і конкурувати. Фізичне правило, якого не можна змінити, каже, що в темпі такого життя і боротьби за існування виграти мусимо тільки ті, що приготувалися прийняти вистов.

Союзіві громади цей визов прийняли. Вправді є ще громади малі і великі, що не відзначили досі 70-річчя УНСоюзу. Як і їх міркування, не знаю. Знаю зате, що малі громади в районі Великих Озер приготувалися до ювілею. Шикаго для гідного відзначення запросило на головний бесідник Івана Мандзюка — федерального посла Канади. Як добре, що хоч в Канаді маємо посла. Як добре, що канадійські українці такі так посиділи, що мають можливість вибрати своїх членів парламенту. Хоч і в Канаді українські послі не можуть в жадній виборчій окрузі виїти послами лише силою українських голосів, що протє є там така ситуація, що є краща можливість як в Америці відповідно використати українську виборчу силу. Федеральний посол Іван Мандзюк був добрим делегатом тієї канадійської української сили на ювілейних святкуваннях в Шикаго.

Ювілей заслуженого діяча

„Вітайте! 60-ліття служби!“ Такі слова були виписані великими буквами на декоративній естраді в Українському Американському Клубі в Рочестері, Н.І. де 1 березня ц.р. вшановувано рідкий ювілей. Це проф. дякоучитель Мйрон Сокольський вже 60 років працює для своєї Церкви і народу. В 1904 році він став дяком на рідних землях. В 1910 році прибув до ЗДА і дотепер щоденно служить до Богослужби в церкві св. Йосифата в Рочестері. О 4 год. по полудні понад 300 осіб посідали в залі, очікуючи заслуженого діяча. Оплесками прийнята Ювілята, Отець парох Ст. Чомко відкрив бенкет молитвою. Після вечері, тостмайстер п. Василь Попович відкрив програму. Отець Чомко прославляв працю і її благодатні наслідки, що її проробили дякоучителі по громадах протягом 60 років. Інші промовці, о. Куєл і п. Йосиф Василішні доповнювали своїми завагами до програму. Пані Марія Клемпів і Анна Гартуа, при аккомпаніменті Софії Майкович, відспівали дует „Владико небі і землі“, „В гаю зеленім“, і „Ой піду я до млина“. Вучачка Ювілята Катя Ващук відіграла фортепіанове солю. Опісля голова Ініціативного Комітету п. Василь Велетович з найменшим вгуком передали п. Сокольському всіма присутніми підписану книгу з написом „Вітайте — 60-ліття служби“. Багато привітань склали свої бажання Ювілятові, бажаючи дальшого здоров'я і успіхів. На кінці п. Сокольський короткими словами подякував за несподіванку і після відспівання „Многая літа“ привітними — о. Чомко закрив бенкет.

50-ЛІТНІ ЧЛЕНИ ВІДДІЛУ 206 УНСОЮЗУ

Учасники Святочних Окружних Зборів Відділу УНСоюзу у Філадельфії в дні 1-го березня 1964 року. На цих зборах гол. секретар УНСоюзу д-р Йосиф Падок вручив кращим організаторам у членській кампанії 1963 року відзначення, в тому 1 золоту, 5 срібних і 6 бронзових медаль о. Григорія Грушки.

У 70-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В НЬО ЙОРКУ

(Продовження із сторінки 5-ої)

Генеральний помічник Гроновскі уважно слухав заставу Провосвященнію Кир Писифа Шмондока, з Української Католицької Дієцезії Стамбулу, який належав до почесних гостей на ювілейному концерті УНСоюзу.

Громада д. Гроновського з п. Володимиром Джусом, президентом Українського Інституту Америки та відомим українським промисловцем і меценатом, була, власне, розмовою між двома сусідами не тільки з уваги на польський рід п. Гроновського і український рід п. Джуса, але й з уваги на те, що вони мають сусідні поїзди в Бабілоні на Лонг Айленді.

„Ювілейні зустрічі“ продовжувалися після концерту. Прямо з Карнегі Гол п. Гроновскі та багато гостей перейшли до багатовісї побільшого готелю, де в свободній, товариській атмосфері продовжувалися розмови. На фото: п. Гроновскі і посадинок Загнер в оточенні хористів „Дукки“ та гостей.

Тут можна було побачити при окремому столі і солістів концерту з їхнім диригентом. На цьому прийнятті були також представники інших національних груп, зокрема польської.

З прийняття в готелі п. Гроновскі та частина гостей поїхали до Українського Інституту Америки, де зустріч продовжувалася у виключно українському товаристві. На фото: п. Гроновскі в товаристві багатьох союзних діячів, розмовляє із заступницею головної передівки пани А. Герман.

При нагоді цієї зустрічі й гостини, головний передівник УНС п. Писиф Лисогір, в товаристві інших членів Головного Уряду УНСоюзу, вручив п. Гроновському подарунок: різьблену українську касетку. Церемонія відбулася під портретом Тараса Шевченка, про якого п. Гроновскі згадував у своїй промові та з яким він знайомий теж із численних листів, які одержав від громадян з проханням відати Шевченківську марку.

Чотири Відділи з Геммонд, Гері, Гарвей і Калумет, Ілл., підготовляються до відзначення 70-річчя УНСоюзу

Геммонд, Ілл. — 29 лютого цього року в Геммонд, Ілл., відбулися збори відділових урядовців, на яких обговорювалося питання ювілейної кампанії за новими членами, а також і про підготовку до відзначення чотирма Відділами 70-річчя існування та діяння Українського Народного Союзу. Збори ці відбулися у модерній залі Української Православної Церкви. Проводив ними головний контролер Петро Пуцило, а секретарював о. Дармоць, парох місцевої православної громади.

По висненні потреби приїду до них на ці збори, П. Пуцило попросив до слова обласного організатора, Володимира Гіряка, який у присутній формі зreferував їхню союзову працю в минулому році, а відтак представив вигодовлений для них план організаційної діяльності на рік 1964. В речевій дискусії, яка велася на високому рівні, забирали слово всі, починаючи від о. Дармоця та кінчаючи відді-

Спільні збори трьох союзних Відділів у Пулман, Ілл.

Пулман, Ілл. — В неділю 1 березня 1964 відбулися тут у парафіяльній залі греко-католицької церкви збори урядовців 216, 222 і 243 Відділів УНСоюзу, на яких прийнятими були також головний контролер п. Петро Пуцило та обл. організатор Володимир Гіряк.

До переведення тих зборів запрошено П. Пуцило, який, відкриваючи їх, пояснив потребу приїзду його та організатора, а відтак попросив В. Гіряка до зreferування організаційної діяльності в минулому році цілої Округи, зупиняючись на їх місцевості, яка не дописала в кампанії за приєднання нових членів у часі 70-річчя „Свободи“. Закінчуючи це, подав він план праці для трьох Відділів у цьому році, в якому всі Відділи повинні не лише вишукати 70-річчя Союзу, але поставити собі за завдання розбудову своїх Відділів новими членами.

В часі спільної дискусії над планом праці, в якій забирали слово майже всі урядовці, п. Гіряк подав конкретні та реальні плани й вказівки, як найлегше виконати свою пра-

цю щодо придбання нових членів. Після дискусії головний контролер П. Пуцило порушив питання злуки трьох Відділів у один великий та підшукування для нього молодих сил й підготовки їх до праці в майбутньому. По довшій риторичній дискусії рішення зробили підготовку до злуки двох Відділів, тобто 222 і 243, а 216 — Відділ Сестринства залишити ще на якийсь час окремих, бо так бажання, пояснив, має жіноцтво. Справу підготовки до злуки двох Відділів доручено головному контролерові П. Пуцилові і відділовим урядникам обох Відділів.

До підготовчої праці в кампанії приєднання нових членів запрошено В. Гіряка, який має приїхати 5-го березня, щоб секретарів і делегатів на минулу Союзну Конвенцію М. Романика підготувати до успішного ведення організаційної праці. Збори закінчено приреченням виконати квоти нових членів, призначених усім трьом Відділам на цей ювілейний рік УНСоюзу.

В. Г.

СЕКРЕТАРІО!

НОВИЙ РІК РОЗПОЧАВСЯ. РОЗПОЧИНАЙТЕ І ВИ ОРГАНІЗАЦІЙНУ ПРАЦЮ, НЕ ВІДКЛАДАЮЧИ І НА ПІЗНІШЕ. РОЗПОЧИНАЙТЕ СВОЮ ЮВІЛЕЙНУ КВОТУ НОВИХ ЧЛЕНІВ НА КОЖНІЙ МІСЯЦІ І ДОПОВНЬТЕ П. КРАЩЕ ВІДПОЧАТИ ПІЗНІШЕ, НІЖ НА ПОЧАТКУ РОКУ.

ВОЛОДИМИР ЯНДА

І знову не стало в живих одного з відомих національно-суспільних діячів української спільноти в Едмонтоні безпосередньо, в Алберті і Канаді посередньо. Не стало в живих Володимира Янди, якого любив, шанував, цинив кожний, хто тільки зустрінувся з ним і познайомився ближче в національних і виховних товариствах та організаціях чи теж в церковному комітеті при церкві св. Юрія Переможця в Едмонтоні. Своєю жертвенною працею, незвичайним тактом, високою особистістю і товариською культурою полюблював кожного, хто з ним не тільки співпрацював, але бодай лиш зустрічався. Був ідеальним і незаступним у бурхливій добу безоглядної боротьби всіх проти всіх, посередником, який во ім'я засади: „добро нації найвищим законом“

ремішля до родинного села, важко простудився і наслідком простуди прийшло запалення ставів) і на один рік змушений був перервати свої студії. Тепер недуга серця загнала його передчасно в домогину.

Вернувшись з Відня до родинного села, працював короткий час в одному з українських видавництв у Львові („Дешева Книжка“), опісля в культурно-освітній і національно-суспільній діяльності на Посинні. З вибухом II світової війни Посиння з Лемківщиною і Холмищиною з Підляшшям опинилися під німецькою займанщиною і тоді всебічне знання німецької мови Володимира Янди та його знання німецької психіки пригодилося у розбудові і культурно-освітнього і суспільного та господарського життя українського населення на тих землях. І так В. Янда був спершу перекладачем і секретарем у містечку Радимі, головою Делегатури УДК в Радимі, працював в УДК в Ярославі, в УДК в Кракові, після того інспектором повітового відділу в Ярославі і звідтіля в липні 1944 виїхав з дружиною і дітьми до своєї рідні в Ченстохові. Звідтіля німці вивезли його з родиною до Німеччини, де по приїзді американських військ опинився остаточно в Байроїті і звідтіля виїхав у вересні 1948 р. з родиною до Едмонтону, де заопікувалися ним брат з братовою ади. Д. Д. Янди, допомігши влаштуватися на працю в лікарні. Згодом від крамничого та був управителем крамничого свого односельчанина. В останніх 6-ох роках працював в аскураційній організації та одночасно був від 1958 р. секретарем пластового відділу УНС в Едмонтоні ч. 503 аж до своєї смерті. Приїхавши до Едмонтону, включився в організацію не життя УНО, де працював в управі, був представником в КУК та секретарем, працював у Пласт-Прийяті, Батьківському Комітеті при Курасі Українознавства ім. І. Франка, церковному комітеті при церкві св. Юрія Переможця і співпрацював в українській пресі, зокрема „Новому Шляху“, надсилаючи теж дописи до інших часописів, між ін. і до „Свободи“. Майже до самої смерті поета і літературного критика д-ра О. Гриця листувався з поетом, з яким був у дружніх взаєминах аж дуже близький приятель. Погостював з поетом як і п. В. О. Янда з відомою письменницею Катрею Гриневич зберігається тепер у дружини Покійного, у п. Олі Янди в Едмонтоні.

Хоч уже важко хворий на серце ще останками сил з'явився в УНО, коли приїхав до Едмонтону головний передівник УНС П. Лисогір, де виступив на святі державності і соборності в „Ювілейній Авдиторії“, як головний промовець. Незадовго по святкуванні В. Янда знову важко занедужав і вже не вернувся більше з лікарні живим. Тільки останки невідомого працівника спочили вічним сном на цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні. В суботу, 21 березня ц. р. відправлено заупокійні богослуження в церкві св. Юрія Переможця в сороковий день його смерті, в церковному комітеті якої працював Покійний раніше від перших днів її оснування. Хай же вірна канадська земля буде йому легкою.

Володимир Янда

ВПІ!

М. Х.

Збори Т-ва Запорозька Січ, Відділ 206 у Вунсакеті, Ровд Айленд

Зліва направо: Іван Гуцал, Андрій Каролишин, Михайло Фірман, Николай Глядик, Посередині стоїть гол. контролер УНСоюзу Іван Кокольський, П'ятий член, який отримав відзначення, не був присутній з причини слабкості.

В цьому ювілейному році, яким відзначає Український Народний Союз своє 70-річчя, також відбуваються ювілейні та річні серед багатьох відділів Батька-Союзу.

Надходять поважні ювілейні, а то довголітні членство старших заслужених людей, котрі чимало доклали свого часу, знання і праці для розбудови на місцях свого Відділу та на розбудову нашого УНСоюзу.

Наше Товариство Запорозька Січ, Відділ 206 УНСоюзу в Вунсакеті, Ровд Айленд, вже втретє, почавши від свого 50-літнього ювілею існування, почало винагороджувати своїх членів.

В день річних зборів, 19-го січня 1964 р., як і в попередніх роках церемонію улекованого 5 членів, котрі постійно були членами нашого Відділу. Головний контролер УНСоюзу Іван Кокольський, який також урядє як передівник, доручив гарні дубові плити з відповідними написами, вишановуючи їх 50-літнє членство. Нагороду за довголітнє членство цього року одержали: Іван Гуцал, Андрій Каролишин, Михайло Фірман, Николай Глядик і Яків Процишин.

Кожен із них, одержавши свій дарунок, зі сльозами на ликах висловили свою радість, що їх не забувають і що вони далі можуть бути актив-

ними членами свого Товариства.

Звіти уряду і контролі прийнято та погоджено ряд справ, між якими признано допомоги потребуючим, схвалено умірковані жертви на добродійні потреби та вкладки за членство в народних товариствах. Широко дискутовано участь у відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні та переведено записки нового уряду на 1964 рік.

Склад нового уряду такий: Іван Кокольський — передівник, Михайло Чагарин — заступник, Євген Тепер — фінансовий секретар, Тома Чагарин — заступник фін. секретаря, Леон Глядик — касир, Михайло Михалюк — заступник касира, Ярослав Киндифорський — рекордний секретар, Михайло Фірман — заступник рек. секретаря, Ілія Околіта, Ігнат Тепер і Дмитро Войко — контролери; Писиф Кава, Василь Копитко і Кость Корніцький — товариський суд; Михайло Чагарин — бібліотекар; Василь Кучеряк і Орест Чагарин — прапороносці; Писиф Кава — маршал.

По вичерпанні всіх справ закрито збори. По зборах було прийнято для членів, спільно для молоді і старших, які обмінювались думками до пізнього вечора.

Іван Кокольський, гол. контролер УНС

В Гилсайді, Нью Джерзі, утворився новий Відділ УНСоюзу ім. Тараса Шевченка

Ювілейний рік УНСоюзу проходить серед активної праці існуючих Відділів, число яких доходить до 500 та серед старших тих громад, які Відділів не мають, щоб створити в себе союзний відділ. Осв в останньому часі в Гилсайді, Н. Дж. утворився новий Відділ УНСоюзу, який одержав число 43 і приєднав собі ім'я того, під чим знаком проходить цей рік: ім'я Тараса Шевченка, бо це рік 150-річчя з дня його народження. При заснованні цей Відділ мав 20 членів, в лютому збільшився на три. На цьому числі 23 членів Відділ не залишиться. Його новообрана управа розпочала енергійні заходи, щоб в межах Відділу зорганізувати все місцеве українське громадянство та щоб у Гилсайді й околиці не було одного українця, який не належав би до цього Відділу.

28 лютого 1964 відбулися перші загальні збори Відділу, на яких вибрано першу управу в такому складі: адво-

кат і бувший посадинок Гилсайд, Василь Гураля — передівник; Степан Зеленка — йорд заступник; Волод. Пришляк — секретар; Володим. Сиванік — касир. До Контрольної комісії ввійшли Юрій Гелок — голова, та Андрій Ладомир і Марія Пишик — члени. Всі дорослі члени Відділу передплатили „Свободу“, або її англomовний „Український Тижневик“. Секретар Відділу В. Пришляк останньою віддав Голову Канцелярію, щоб обговорити з Екзекутивною УНСоюзу заходи для розбудови, новооснованого Відділу. Немає сумніву, що місцеве громадянство з радістю привітає цю нову українську установу у своїй околиці, яка під проводом свого секретаря В. Пришляка та передівника, відомого громадського діяча, адвоката В. Гураля, стане однією з найважливіших місцевих українських організацій.

СОЮЗОВА НОВІСТЬ:

\$5,000 — 10,000 акцидентного забезпечення за 3 — 5 центів денно, або за 85¢ — \$1.50 місячно

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ

Негайно скористайте з нього!

